

[Antonsen.]

offentlige kontorer har lukket, når mange mennesker har fri. Derfor ser vi meget hyppigt på offentlige kontorer, f. eks. på posthusene, at der er lange kødannelser enkelte timer i ugen. Også på dette punkt burde man overveje at indføre et mere smidigt system. Vi kan måske også i det kommende fritidssamfund føle, at det af og til er for vanskeligt at komme på biblioteket, når man har fri. Det er jo netop et sted, hvor man gerne opholder sig nogen tid og ser tingene igennem, og man ville i fritiden kunne benytte bibliotekerne i højere grad, hvis der også dér blev taget mere hensyn til forbrugernes behov.

Vi har med dette lovforslag villet finde en fællesnævner for forbrugernes og de handlendes interesser. Forbrugerne skulle få mulighed for i højere grad at kunne gå i butikker, når de havde tid til det, når det passede dem, og de handlende, der selvfølgelig har et behov for at have en vis fritid, sikres, idet der lægges loft over den samlede åbningstid.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de øvrige partier at vise noget mere velvilje over for dette lovforslag, end ministeren foreløbig har gjort det.

Albertsen: Det lovforslag, som liberalt centrum her har genfremsat, er jo nøje overensstemmende med de forslag, som vi har haft til behandling her i tinget et par gange tidligere og senest i afvigte samling. Da vi havde drøftelsen i afvigte samling med henblik på den revision, som i øvrigt havde lidt relation til det tidligere punkt på dagsordenen inspireret af ombudsmanden, men som jo samtidig fik en lidt videre bredde og indhold, idet en række erhvervsinteresser — og jeg synes berettigede erhvervsinteresser — blev tilgodeset, da enedes vi her i folketinget om denne revision, og det er, synes jeg, glædeligt at konstatere, at alle de direkte berørte erhverv og grupper, der er inde i dette billede, tilsyneladende har accepteret den da gennemførte revision i enighed. Vi kan derfor ikke se, at der er noget som helst grundlag for nu at starte en fornyet og stærk diskussion om denne lovgivning, og jeg vil straks sige, at der ikke skal regnes med støtte fra socialdemokratiet og den socialdemokratiske folketingsgruppe til en ændring af

lukkeloven i den retning, som dette lovforslag giver udtryk for.

Jeg er helt uenig i de synspunkter, som ordføreren for forslagsstillerne gav udtryk for, idet han pegede på, at det er et forslag, der tilgodeser forbrugernes og forretningsindehavernes interesser. Denne opfattelse deler vi ikke, og vi mener også, at der er en tredje part i dette billede, nemlig medhjælperne i butikkerne, en gruppe, som partiet liberalt centrum åbenbart ikke har skænket en tanke. Det er vor opfattelse, at en gennemførelse af dette lovforslag ville betyde, at mellem 100.000 og 200.000 butiksmedhjælpere og beskæftigede inden for detailhandelen i videste forstand ville blive skifteholdsarbejdere, en udvikling, som både menneskeligt og økonomisk er utiltalende. Jeg tror, at det ikke mindst på nuværende tidspunkt ville være særdeles uheldigt for disse berørte erhverv, om en sådan lovgivning blev praktiseret, fordi det yderligere ville øge de vanskeligheder, der findes netop inden for erhvervene med hensyn til at skaffe tilstrækkelig, og tilstrækkelig kvalificeret, arbejdskraft, en udvikling, som i øjeblikket kendetegner netop detailhandelen.

Det er også vor opfattelse, at de anker, der anføres mod den nugældende lukkelov i retning af, at den hæmmer muligheden for at købe varerne og få den tilstrækkelige tid til at studere tingene, simpelt hen ikke holder stik. Sandheden er jo den, at der under den nugældende lukkelov er sket en vældig vækst i forbruget. Samtidig er der sket en vækst i forbrugermoralitet og sans for god kvalitet i et omfang, som man aldrig tidligere har kendt; det er jo alt sammen noget, der er foregået under den nugældende lukkelov. Derfor kan jeg slet ikke se, der er hold i den betragtning, at man her har en ramme, som forhindrer folk i at foretage deres indkøb og deres dispositioner på en rimelig måde.

Vi mener, at en række af de småproblemer, som vel nok kunne siges tid efter anden at kunne give anledning til en revision af loven, blev tilgodeset, da vi ændrede loven i efteråret. I den forbindelse vil jeg gerne anføre en ting i relation til hr. Antonssens bemærkninger om, at den nugældende lov er en belastning over for turisterhvervet. Ja men dér gør nøjagtig det samme sig